

8. TĒMA 15. – 21. FEBRUĀRIS

AR BAGĀTAJIEM UN SLAVENAJIEM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

5. Moz. 8:17, 18; 1. Moz. 13:5, 6; Jāņa 3:1-15; Lūk. 19:1-10; Marka 4:18, 19; Mat. 19:16-26.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo visa Jaunuma sakne ir mantas kārība; dažs labs, tiekdamijs pēc tās, ir nomaldījies no ticības un pats sev nodarījis daudz sāpju.” (1. Tim. 6:10)

Ir tāds teiciens: „Cilvēki tērē naudu, kas viņiem nepieder, par lietām, kas viņiem nav vajadzīgas, lai atstātu iespaidu uz cilvēkiem, kas viņiem nepatīk.”

Cik daudz patiesības satur šis apgalvojums, ir strīdīgs jautājums, tomēr neapšaubāmi ir tas, ka naudai var būt spēcīga ietekme pār mums visiem. Tā kā personīgie finansiālie ieradumi lielā mērā ataino cilvēka individuālās vērtības, nauda patiesībā ir garīgs jautājums. Nav šaubu, ka tas ir iemesls, kāpēc Bībele tik daudz par to runā.

Slavai bieži vien līdzi nāk bagātība. Filmu zvaigznēm, izciliem atlētiem un tautas politiķiem bieži vien ir abi. Slaveniem cilvēkiem ir ietekme, sava veida vara. Jēzu tomēr neietekmēja neviena bagātība vai vara. Jēzus vienkārši centās aizsniegt viņus tāpat kā ikvienu citu: Viņš gribēja, lai cilvēki iegūst tāda veida bagātības, ko nevar nopirkt par naudu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 22. februārī!

Bagātīgi svētīti

Kā krituši cilvēki mēs esam pakļauti greizsirdībai, īpaši pret tiem, kam ir vairāk naudas nekā mums (nedomājot par to, cik daudz naudas mums ir pašiem). Bībele tomēr bez pamatojuma neizturas necienīgi pret bagātību un bagātajiem. Kā tas ir ar daudzām lietām dzīvē, problēmas nerodas no pašām lietām, bet no tā, kā mēs pret tām attiecāmies.

Kādu padomu attiecībā uz bagātību Raksti piedāvā? 5. Moz. 8:17, 18; 1. Moz. 13:5, 6; 41:41-43; Īj. 1:1-3; Dan. 4:28-31. Kāpēc bija tik svarīgi, lai Israēls neaizmirstu, no kurienes nāk tā svētības? _____

Nav šaubu, ka tādi cilvēki kā Ābrahāms, Jāzeps, Mordohajs, Estere, Hiskija, Josija un Jehošafats bija bagāti un arī garīgi domājoši. Nebukadnēcara gadījums tomēr parāda, kādas briesmas draud, ja padara bagātību par elku, ko tik viegli var izdarīt ikviens. Turpretī senajam Israēlam Dieva devības atzīšana atnesa garīgas un materiālas svētības. Viņi saņēma īpašu brīdinājumu neaizmirst, no kurienes nāk šīs svētības (laba mācība mums visiem, vai ne?).

Īsāk sakot, bagātība pati par sevi nenorāda uz garīgu nabadzību vai vienaldzību. Ir bijuši daži ļoti dievbijīgi un uzticīgi bagātnieki, bet citi pavisam nejauki un ļauni. Nekādā gadījumā mums nevajadzētu savas ilgas pēc naudas pārvērst apsēstībā, ne arī nicināt tos, kas ir bagāti. Viņiem ir vajadzīga glābšana, tāpat kā ikvienam citam.

Kāda ir tava personīgā attieksme pret bagātajiem? Ir viegli būt greizsirdīgam, vai ne? Kā tu vari iemācīties nepadoties šīm jūtām un ieraudzīt bagātos tādus, kādi mēs visi esam, – kā dvēseles, kam vajadzīga glābjoša Jēzus iepazīšana?

Nakts tikšanās

Bagāti, labi situēti, slaveni cilvēki Jēzu nebiedēja. Kristus neizjuta rūgtumu, ne arī īpašu bijību pret sabiedrības eliti. Glābējs zināja, ka finansiāla labklājība nevar nodrošināt mieru, personīgu apmierinātību, nozīmīgas attiecības vai dziļi iesakņotu mērķi. Visbagātākie magnāti viegli varēja kļūt vientuļāki, tukšāki un dusmīgāki nekā visvienkāršākie, trūcīgākie un vispazemīgākie kristieši.

Izpēti Jēzus sarunu ar Nikodēmu (Jāņa 3:1-15)! Kādi notikumi, iespējams, stimulēja Nikodēma interesi par Jēzus vēsti? (ieteikums: pārskati arī 2:13-25). Kāda nozīme ir tumsai? Kāda ir Kristus galvenā vēsts Nikodēmam? _____

Nikodēms bija liecinieks Dieva spēkam un varai, kā tā bija atklājusies Jēzus kalpošanā un tāpēc mēģināja satikt Viņu slepenībā. Jēzus varēja atteikt šim slepenajam mēģinājumam, bet, negribēdams, ka kāds iet bojā, Viņš labprāt pieņēma šo iespēju vest Nikodēmu soli tuvāk valstībai. Nikodēma nabadzība bija garīga, nevis materiāla. Bagātināts ar pasaulīgiem labumiem un paaugstinātu sociālo stāvokli, viņš tik un tā garīgi cieta badu.

Nikodēms instinktīvi sacēlās pret jebkādu ierosinājumu, ka tik kompetentiem israēliešiem kā viņš pats būtu vajadzīga atgriešanās. Jēzus tomēr neatlaidīgi atklāja Nikodēmam izvēli starp nosodījumu un glābšanu, kam bija mūžīgas sekas. Baidoties no apsūdzības un izsmiekla, Nikodēms atteicās pieņemt Kristus aicinājumu. Izskatījās, ka saruna ir beigusies neveiksmīgi. Tomēr garīgā sēkla, kas bija aprakta viņa sirds augsnē, lēni dīga.

„Pēc Kunga pacelšanās Debesīs, kad mācekļi bija vajāšanu izklīdināti, Nikodēms bez bailēm iznāca atklātībā. Viņš savu bagātību izlietoja jaunās draudzes atbalstīšanai, ko jūdi bija cerējuši iznīcināt līdz ar Kristus nāvi. Briesmu laikā viņš, piesardzīgais un šaubīgais, stāvēja stingri kā klints, stiprinādams mācekļu ticību un nodrošinādams ar līdzekļiem evaņģēlija darba turpināšanu. Viņu apsmēja un vajāja tie, kas agrāk tam bija parādījuši godu. Viņš kļuva nabags šajā pasaulē, bet nesvārstījās ticībā, kuras sākums bija nakts saruna ar Jēzu.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 177. lpp.)

Necienītie bagātnieki

Ne vienmēr bagātību pavada cieņa. Lai gan daudzi nopelna savu bagātību godīgi, dūšīgi un čakli strādājot un saņemot Dieva svētības, citi ir atklāti blēži. Pat vēl Jaunāk, daži iegūst naudu likumīgi, bet amorāli, jo ne viss amorālais ir nelegāls, kā mēs visi to labi zinām.

Salīdzini Mat. 9:10-13 ar Lūk. 5:27-32, 19:1-10! Kas izraisīja kritiku, ar ko Jēzus saskārās? Ko Viņa reakcija uz kritiku māca mums par žēlastību?

Jērika, Caķeja rezidence, bija kļuvusi par nozīmīgu komerciālu centru, un tajā bija Hēroda pils. Ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ tajā bija muitas iekasēšanas stacijas. Caķejs varēja viegli kļūt bagāts likumīgi kā reģiona muitnieku priekšnieks. Tomēr ziņojumā teikts, ka mantkārība bija pamudinājusi viņu pārkāpt likumīgās robežas. Dedzīgi patrioti neieredzēja pat godīgus nodokļu iekasētājus, saskatot viņos Romas apspiedēju atbalstītājus, bet viņi lielā mērā nicināja negodīgos, tādus kā Caķejs. Matejs (Levijs) ieņēma līdzīgu vietu Kapernaumā, kur valdīja Hērods Antipa. Tā kā nodokļu iekasētāji parasti kļuva par Romas valdības ierēdņiem, viņi tika uzskatīti par nodevējiem, vai vēl Jaunāk – par zagļiem nodevējiem.

Tomēr Kristu tas neatturēja. Nepadodoties sabiedrības norobežojumiem, Jēzus pusdienoja kopā ar viņiem, saņemot spēcīgu kritiku no gan no priesteriem, gan no vienkāršās tautas. Jēzus attieksmes dēļ šie nicinātie cilvēki beigās tika mantoti evaņģēlijam. Matejs ne tikai kļuva par vienu no divpadsmit mācekļiem, bet arī par Jaunās Derības autoru!

Un atkal mums jābūt uzmanīgiem, izsakot garīga rakstura spriedumus par cilvēkiem. Lai gan visi grēki nav vienāda lieluma un daži noteikti sociālā ziņā ir ļaunāki nekā citi (un tam ir pamatots iemesls), mēs visi esam vienādi Dieva priekšā kā tādi, kam ir vajadzīga Kristus taisnība.

Padomā par kādu labi pazīstamu, bet nicinātu (iespējams, pamatoti) cilvēku savā zemē. Iedomājies, kā būtu, ja tev būtu iespēja liecināt šim cilvēkam. Vai tu to gribētu? Ko tu teiktu?

TREŠDIENA, 19. FEBRUĀRIS

Apzeltīta vēsts

*Izpēti šos pantus: Marka 4:18, 19; Lūk. 1:51-53; 6:22-25; 12:16-21; 16:13!
Kādu praktisku padomu tie satur? Kādi garīgi brīdinājumi šeit atrodami? Kā
ticīgie var izmantot šos Rakstus, lai darītu par mācekļiem turīgos cilvēkus?*

Ir teiciens, ka mums nepieder tas, kas mums ir. Mēs piederam tam, kas mums ir. Cik viegli ir iekrist materiālā apsēstībā! Tāpēc Jēzus izteica brīdinājumu par „bagātības viltību”.

Padomā, cik viegli ir naudas vai mantas dēļ padarīt neskaidras garīgās prioritātes. Cik svarīgi, ka mēs paturam šo patiesību prātā, cenšoties aizsniegt tos, ko bagātība, iespējams, ir jau padarījusi akus.

Vienlaikus mums visiem ir jāapzinās realitāte. Daži cilvēki dzīvo tā, it kā vienīgais jautājums, kas tiks uzdots tiesā, ir: Cik daudz naudas tu pelni?

Kristus apgriež otrādi mūsu nepareizi sakārtotās prioritātes. Lai gan īpašumi nav aizliegti, tiem ir jābūt otrā plānā. Materiālie labumi ir Dieva instrumenti, kas paredzēti cilvēku labklājībai. Tie kļūst par svētību nevis ja tos uzkrāj, bet ja ar tiem dalās. Ja tos krāj, tie kļūst par lāstu.

Materiālistiski noskaņotiem cilvēkiem, vienalga, vai tie būtu bagāti vai nabagi, draud briesmas upurēt mūžīgo labklājību laicīgu izpriecu dēļ. Mūžīga laime tiek nomainīta ar īslaicīgiem priekiem, kas izbeidzas un noveco. Cilvēki kalpo vai nu Dievam, vai mantai, bet nekad – abiem. Gan bagātajiem, gan nabadzīgajiem ir jāatceras: „Ko tas cilvēkam palīdz, ka viņš iemanto visu pasauli un zaudē savu dvēseli?” (Mat. 8:36)

Šis brīdinājums materiālisma jautājumā ir svarīgs visiem ticīgajiem, ne tikai viņu pašu dvēseles dēļ, bet arī lai aizsniegtu citus. Kā mēs varam brīdināt bagātos par iespējamām garīgām briesmām, kas var nākt līdz ar bagātību, ja mēs paši kītam tajā pašā slazdā? _____

Pastāvošie draudi

Izpēti Mat. 19:16-26! Kādas garīgas briesmas atklāj šie panti? Kā ticīgie varētu palīdzēt mūsdienā „bagātajiem jaunekļiem”? _____

Viņam piederēja pilnvaras, kvalifikācijas, bagātīgi materiālie resursi, nevainojama morāle un neierobežota pašcieņa! Jaunais mācekļa kandidāts no visas sirds nāca prasīt, kāda ir Kunga glābšanas formula. Vai Kristus vajadzēja viņam glaimot? „Beidzot mēs atgriezām arī augstākās aprindas!” Acīmredzot, šāds iepriecinājums nepiesārņoja Kristus domāšanu. Ja šis lūdzējs sagaidīja uzslavu, tad viņam nācās rūgti vilties. Tā vietā Kristus nosauca desmit baušļus kā minimālo paklausības standartu. Varbūt jaunais valdnieks pats sev uzgavilēja. Pēc viņa pašvērtējuma, viņš bija pirmo šķērsli pārvarējis. Tomēr Kristus kādā citā vietā bija prasījis taisnību, kas ir pārāka par to, ko praktizēja reliģiskie vadītāji. Vai šis standarts tiks pazemināts, pielāgojot to šim kandidātam? Jūda būtu sajūsmā. Ikviens, kas regulē sabiedriskās attiecības, būtu priecīgs. Padomā, ko nozīmētu turīgi atbalstītāji ārzemēs!

Tomēr garīgus trūkumus nevar ne palaist garām neievērotus, ne arī padarīt nenozīmīgus, jo Jēzus misija ir svēta. Kompromiss nav pieļaujams. Ikviena savtīga tieksme ir jāpakļauj. Kristus parādīja procesu ar trim soļiem: pārdod savus īpašumus, izdali nabagiem, seko Man. Šī bija garīgi bīstama teritorija. Lai gan šis mācekļa kandidāts bija jauns, viņš bija uzkrājis paprāvu bagātību. Greznas mājas, skaisti vīnadārzi, ražīgi lauki, moderni apģērbs, rotaslietu kolekcijas, kalpi, ganāmpulki, varbūt pēc individuāla pasūtījuma izgatavoti ātri kaujas rati – tas viss, iespējams, izskrēja cauri viņa prātam. Dieva nosacījumi bija nelokāmi. Ne kaulēšanās, ne vienošanās nevarēja samazināt cenu. Jēzum jāatdod viss. Pasaulīgs lielums jāapmaina pret debesu mantu.

„Cik daudzi ir nākuši pie Kristus, gatavi saistīt savas intereses ar Viņu, un, līdzīgi bagātajam jauneklim, nopietni vēlējušies iemantot mūžīgo dzīvību! Bet, kad viņiem ir atklāta maksa, kad viņiem pasaka, ka jāatstāj ir viss – mājas un zemes, sieva un bērni, un savu dzīvību nav jāuzskata par vērtību – viņi noskumuši aiziet. Viņi grib debesu dārgumus un dzīvi, kas ir novērtēta kā dzīvota kopā ar Dievu, bet viņi nav labprātīgi atdot savu laicīgo bagātību. Viņi nav labprātīgi nodot visu, lai iegūtu dzīvības kroni.” (E. Vaita „The Advent Review and Sabbath Herald”, 1898. g. 19. aprīlis.)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Laikmetu ilgas” nodaļas „Nikodēms” 167.-177. lpp., „Levijs Matejs” 272.-280. lpp., „Vienas lietas tev trūkst” 518.-523. lpp., „Caķejs” 552.-556. lpp., grāmatā „Kristus dziedinošā kalpošana” nodaļu „Palīdzība bagātajiem” 209.-216. lpp.

„Ir daudz runāts par pienākumu pret novārtā pamestiem trūcīgajiem, bet vai nevajadzētu mazliet uzmanības veltīt arī neievērotajiem bagātņiem? Daudzi tos uzskata par neglābjamiem, un kristieši dara maz, lai atvērtu acis šiem pasaules godības apžilbinātajiem un apmulsinātajiem, kas no sava redzesloka ir pazaudējuši mūžību. Tūkstošiem bagātņiekņu nebrīdināti ir guldīti zemes klēpī. Lai gan viņi mums var šķist vienaldzīgi, tomēr daudzi patiesībā ir dvēselēs nomākti. (..)

Bagātība un laicīgs gods nespēj dāvāt mieru dvēselei. Daudzi bagātņie ilgojas saņemt kādu dievišķu stiprinājumu, kādu garīgu cerību, viņi ilgojas pēc kaut kā, kas izbeigtu bezmērķīgas dzīves vienmuļību, un arī sabiedriskajā dzīvē jūt vajadzību pēc kaut kā, viņiem trūkstoša. Maz bagātņiekņu apmeklē dievnamu, jo jūt, ka tur saņem maz labuma. Dzirdētā mācība neskar viņu sirdis. Vai mēs nevērsīsimies tieši pie viņiem?” (E. Vaita „Kristus dziedinošā kalpošana”, 210. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bagātajiem, kas atgriezās, bija svarīga loma, finansiāli uzturot tikko izveidojušos kristīgo kustību. Lai gan bija izņēmumi, ticīgos raksturoja uzpurīga došana. Dieva valstība sastāv no cilvēkiem ar godīgām sirdīm no visām sociālajām šķirām. Kristiešiem nevajadzētu ne baidīties, ne aprīnot bagātos, bet bezbailīgi pasludināt Dieva atklāsmi, ka viņi var tikt glābti. Saprotot, ka mums nekad nevajadzētu pakļaut kompromisiem teoloģiju un principus, kādas praktiskas izmaiņas draudze var ieviest, lai turīgajiem būtu vieglāk atrast tajā sadraudzību? Kā tavas draudzes evaņģelizācijas stratēģija pievēršas vajadzībai meklēt mācekļus starp turīgajiem? Ko īpašu tava draudze var reāli darīt, lai aizsniegtu bagātos?

2. Izlasi Bībeles pantus, ko E. Vaita izmanto piektdienas citātā. Kas ir būtiskākais, kas tajos ir pateikts? Kā mēs varam palīdzēt tiem, kas domā, ka viņu laime atrodama bagātībā un materiālos īpašumos, lai viņi saprastu, ka atrodas uz nepareizā ceļa?